

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, STUDENI 2007. ■ GODIŠTE I ■ BROJ 6 ■ CIJENA: 5 kn ■ ISSN 1847-4076

Drugi euharistijski kongres Požeške biskupije

POŽEGA, 27. - 30. RUJNA 2007.

SVETO ČETVERODNEVLJE NARODA BOŽJEG POŽEŠKE BISKUPIJE

Isus Krist sada i uvijek ključ je naše ljudske sudbine!

Crkvena svečanost velika. Vidljiva očima, užitnička za svakog čovjeka dobronamjernika, za svakog vjernika. Svečanost vanjskog, ali još daleko više unutarnjeg sjaja – svakog molilačkog duha, svake sklopljene ruke pred otajstvom Boga Trojedinoga.

Deset je godina mlađoj Požeškoj Crkvi, deset godina njezine uspostave i ređenja njezinog prvog biskupa Antuna.

Velika biskupijska misa – Požeški euharistijski kongres završni je unutarnji i molitveni izraz tog zgusnutog, oplemenjenog, stvaralačkog i molilačkog, uistinu milosnog vremena. Crkvena svečanost velika. Vidljiva očima, užitnička za svakog čovjeka dobronamjernika, za svakog vjernika. Svečanost vanjskog, ali još daleko više unutarnjeg sjaja – svakog molilač-

kog duha, svake sklopljene ruke pred otajstvom Boga Trojedinoga. Nije li u riječima biskupa Antuna - prvoga dana svetog četverodnevlja u proglašu otvorenja Kongresa - «Uzdižemo svoje srce euharistijskom Spasitelju te mu zanosno kličemo: Krist danas i uvijek, Aleluja!» - progovorio naš blaženik i suzaštitnik Alojzije koji je prije punih sedamdeset godina također ovdje u Požegi na istome trgu otvorio Euharistijski kongres i znakovitim gestama gotovo ocrtao novu Požešku Crkvu! Nisu li već onda svi nazočni osjetili plodove dje-

lovanja onoga koji je posve otklonio sebe da bi širio blaženstvo?

Svetičina duhovna baština

A požeška zvona nosila su procesijsko mnoštvo prema Majci Crkava naše Biskupije sv. Tereziji, potpuno obnovljenu za ove povijesne i svete trenutke. Nije ona sama vertikala Požege – biskupijskoga grada – njoj su vertikala svi požeški župnici i bogoslovi i vjerni požeški narod kroz nekoliko stoljeća, kako je naglasio msgr. Josip Devčić, prepošt požeškog

Nije li na usta preuzvišenog oca biskupa Jesúsa García Burilla (Nomen est omen!) svetica progovorila okupljenom narodu Požeške Crkve i uzdigla se i opet u svojoj izvanrednoj trpećoj jakosti i duhovnoj veličini. Ta tko je zapravo znao da je ona crkvena naučiteljica zahvaljivanja primanja Euharistijskog otajstva?

stolnog Kaptola i voditelj njene obnove, pa je biskupu Antunu na poseban način titrao glas kada je uputio radosni zaziv da se otvore njezina vrata. U stvari otvorila su se vrata svetičine duhovne ostavštine koja je ovdje na ovom svetom i snažnom mjestu iščitavana i predavana hrvatskom i požeškom puku, ljetotom jednaka vanjskom ruhu obnovljene crkve ljepotice.

Nije li na usta preuzvišenog oca biskupa Jesus Garcia Burilla (Nomen est omen!) svetica progovorila okupljenom

narodu Požeške Crkve i uzdigla se i opet u svojoj izvanrednoj trpećoj jakosti i duhovnoj veličini. Ta tko je zapravo znao da je ona crkvena naučiteljica zahvaljivanja primanja Euharistijskog otajstva? Kakvo li bogatstvo posjeduje naša Crkva, naš biskupski i županijski grad od onoga trena kad je po biskupu Antunu posvećeni oltar dobio dopunu svoje ljepote i skladnosti, svoje časti i uzvišenosti polaganjem svetičnih moći u njegov osebujan korpus!

Slavlje Gospoda kroz glazbu i pjesmu

Pišemo četverodnevje, a bolje bi bilo «jako» vrijeme molitve, posvemašnje duhovne raspoloživosti. Četverodnevje kao jedan dan koji je po biskupu Antunu i njegovim najbližim suradnicima učinio Gospodin. Dan prvi nije zapravo završio jer se karikom molitve kroz cijelonoćno klanjanje pred Presvetim u Katedrali povezao s drugim danom. Možda su oba kao i dva sljedeća po molitvenoj poveznici daleko u nepojamnosti nagovještaj obećanja dana osmog?

Nije li dio neke posebne duhovne punine izazvala kolaudacija novih orgulja kroz čin i čar posvete te nedostižne glazbene izvedbe msgr. Valentina Miseracha Graua iz Rima i njegovog Komornog papinskog zbora te mo Alena Kopunovića Legetina u mističnom prostoru svetog mesta po Ocu i Sinu u snazi Duha Svetoga koji objedinjuje srce, pokret i um?

Kongres je sabiranje – svih socijalnih slojeva, svih staleža, svih redova. Dan subotnji kao prethodnica blagdanu Božjem u znaku je mladih. Oni su jamci i budućnost Crkve na njenom putu prema nebeskom Jeruzalemu. Čuvari i promicatelji njezine baštine – svega njezinog dobra.

Veliko pristaje velikom da bi se proslavio Gospod koji je iznad svega i po svemu. Sveti Terezija, na tragu onog što požeška Crkva već ima u svetom Lovri, dobila je, zahvaljujući Ocu biskupu Antunu, Božjem narodu i majstoru – umjetniku Wolfgangu Eisenbarthu iz Passaua, orgulje »kraljicu glazbala« kojoj je malo ravnih u cijeloj domovini!

U znaku mladih

A onda opet nakon opijenosti duše – cijelonoćnom klanjanju i kontemplaciji u crkvi Duha Svetoga novi dan subotnji. Požeški javni život utihnuo. Slavoluci na različitim mjestima biskupskega grada pronose poruke Euharistijskog kongresa. Nastavlja se klanjanje pred Presvetim u župnoj crkvi sv. Leopolda Mandića. Tamo pojedinci unose svoja glazbala. Zajednička molitva

pa pjevanje himana, psalma, molitvenih zaziva, antifona, pa opet uronjavanje u dubine srca, u oproste i htijenja, u želje i namjere, u zahvale i nakane. Oh, koliko li se mali fratar a veliki čovjek naslušao toplih i iskrenih ljudskih riječi u svojoj crkvi. Niske svjetlaca čovjekove prave nutrine koje potiče sam Krist u Duhu Svetomu.

Kongres je sabiranje – svih socijalnih slojeva, svih staleža, svih redova. Dan subotnji kao prethodnica blagdanu Božjem u znaku je mladih. Oni su jamci i budućnost Crkve na njenom putu prema nebeskom Jeruzalemu. Čuvari i promicatelji njezine baštine – svega njezinog dobra. U biskupske grad pristižu sa svih strana ljupkim i krepkim koracima. S njima je zvonak smijeh, bezbroj osmijeha, veselih glasova, i pjesma, pjesma. Požeški euharistijski prostor oživljen milozvućjem Božjih glasova.

Molitva, pjesma, klanjanje

U večernjim satima pred i u katedrali je mnoštvo. Na najpočasnijem mjestu ulazne procesije je glavni tajnik Biskupske sinode u Rimu nadbiskup msgr. Nikola Eterović, predslavitelj svećane Službe večernjih hvala. U pozornosti svih obraća se kratkim nagovorom prvenstveno mlađima. Oni na kraju slavlja u dostojanstvu kojim su ga donijeli iz Stolnice iznose veliki zavjetni križ, simbol ljudske kalvarije, znaka njihovih hodočašća sa svojim svećenicima i biskupom Antonom. Dočekuje ih na pozornici pripremljenoj za završno euharistijsko slavlje Oda križu i oratorij – poema Deset milosnih godina Požeške biskupije, u izvedbi profesorā Pavla Bucića i Tomislava Čmelara te gimnazijalaca, mlađih glumaca Marijane Matoković i Ivana Grčića. Njih prati Katedralni zbor

II. biskupijski euharistijski kongres

Nastavlja se klanjanje pred Presvetim u župnoj crkvi sv. Leopolda Mandića. Tamo pojedinci unose svoja glazbala. Zajednička molitva pa pjevanje himana, psalma, molitvenih zaziva, antifona, pa opet uronjavanje u dubine srca, u oproste i htijenja, u želje i namjere, u zahvale i nakane.

na čelu s moštom Alenom Kopunovićem Legatinom. Spontano, neposredno i neprotokolarno opet se mladima obraća biskup iz Aville Jesus G. Burillo u iskazu svoje pastirske zauzetosti i oduševljenja. Molitva i pjesma ne zamiru – jednako ni klanjanje pred Presvetim u Katedrali požeškoj.

Jutarnji klanjatelji pred crkvom se sreću s predstavnicima osiguranja i čuvarama, tim nevidljivim a tako važnim ljudima. Stoe iza zavjese i u dugotrajnoj prebiru molitvu. Takve ne zaboravlja Krist. Sam je poručio što mu znače neznatni i maleni!

Povijesna Biskupijska misa

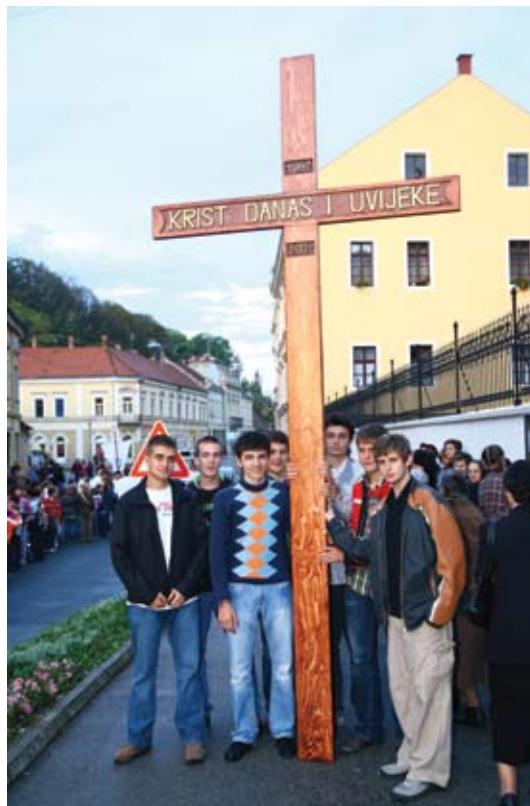
Završnica je četverodnevnlja – nije pretjerano reći jednog jedinstvenog molitvenog euharistijskog dana.. Požega pod zastavama, prepuna cvijeća, ptica s mirisima plodova zlatne jeseni. Slijeva se mnoštvo pred katedralni trg. U deset, i opet uz svečani zvuk zvona. Svečana ulazna procesija. Počinje još jedna povijesna Biskupijska misa, jedinstvena zahvala Bogu, tvorcu svega živoga. Vjerni narod, sve svećenike, redovnike i redovnike, sve biskupe hrvatskog govornog prostora na čelu s uzoritim kardinalima Vinkom Pušićem i Josipom Bozanićem pozdravlja biskup Antun. Pozdrav i zahvalu upućuje predslavitelju nadbiskupu Nikoli. On je živa poveznica s Gradom Apostola sve do naših dana. Još je jače provrela ta vezanost u trenutku kada se čita pozdrav Velikog Svećenika služe Božjeg Benedik-

ta XVI. Tijekom mise uzoran red. Ozračje sabranosti i predanosti. Preuzvišeni nadbiskup Eterović jednostavno zbori o mjestu i značenju svete Euharistije u kršćanskom životu. Značenjski bremenite dijelove svoje homilije prekida kršćaninu najpoznatijom molitvenom invokacijom: U ime Oca i Sina i Duha Svetoga!

Teoforička procesija gradom

Tim zazivom pošla je teoforička procesija kroz grad. Povorka od najmanje petnaest tisuća duša! Završetak euharistijskog dana zaključujem uvodnom besjedom u misno slavlje biskupa Antuna: «U svetoj Euharistiji prisutna je među nama snaga Božje ljubavi, pobjednica nad zlom i smrću, koje se radi svog osobnog i zajedničkog hrvatskog dobra ne želimo i ne smijemo odreći. Bez te Božje ljubavi za nas, sve naše patnje, stradanja i umiranja, svi naši progoni, poniženja i ubijanja, sve nepravde od političkih i gospodarskih do sudskih, poniženo dostojanstvo vukovarskih žrtava i svih stradalnika Domovinskog rata, naša siromaštva i neuspjesi, bolesti i trpljenja, starosti i slabosti – ostali bi teška, osobna, ljudska i zajednička hrvatska besmislena sudbina. /.../ Isus Krist sada i uveće ključ je naše ljudske sudsbine!»

Nisu li ove riječi poveznica s Požeškim biskupijskim kongresom iz već davne 1937. godine u osobi blaženika Alojzija. Ni bol ni nepravda, ni sud ni patnja ne

mogu nauditi čistom ljudskom srcu. To su vidljivi plodovi već davnog Kongresa. Gledam ozarene, ponesene ljude. Kroz ovo euharistijsko četverodnevnlje u jednom molitvenom danu godine Gospodnje 2007. uvjeren sam da će i ovaj Euharistijski kongres dati svoje plodove. Po Ocu i Sinu i Duhu Svetomu!

OTVORENJE KONGRESA 27. RUJNA 2007.

Euharistija je osobni susret s Isusom Kristom

Dana 27. rujna 2007. godine, točno na dan kada je Požeška biskupija napunila prvo desetljeće svojega duhovnoga hoda prostorima središnje i zapadne Slavonije obilježenih dubokim ranama prošlosti koje je usrdno liječila vjerničkom ljubavlju i praštanjem, ušla je u središnji događaj proslave toga važnoga jubileja – Drugi biskupijski euharistijski kongres.

Uspostava Biskupije je bila povijesni datum

Požega pamti 27. rujna 1997. godine kao jedan od najsjajnijih datuma svoje duge i bogate prošlosti kada se uspostavom Požeške biskupije i ređenjem prvoga požeškoga biskupa msgr. dr. Antuna Škvorčevića ispunio nalog pape Ivana Pavla II. iz njegova Apostolskog pisma 'Praeclarum evangelizationis opus', ujedno i kao izraz kontinuiteta povijesnih nastojanja da upravo na tim prostorima iznikne mjesna Crkva kao snažno duhovno središte i vidljivo očitovanje jedinstvene Katoličke Crkve. Ispred crkve sv. Lovre u Požegi na slavlje otvorenja Drugog euharistijskog

kongresa Požeške biskupije okupili su se brojni vjernici grada Požege i okolice, kandidati za prvu pričest i sakrament sv. potvrde a s njima njihovi svećenici, redovnici i redovnice. Slavlju otvorenja Kongresa predsjedao je biskup msgr. Antun

Škvorčević, koji se toga dana spominje desete obljetnice svoga biskupskog ređenja, uz sudjelovanje avilskog biskupa msgr. Jesúsa García Burilla te đakovačkog i srijemskog biskupa msgr. Marina Srakića i njegovog pomoćnog biskupa msgr. Đure

II. biskupijski euharistijski kongres

Hranića. Neposredno prije početka iz crkve sv. Lovre mladi su iznijeli križ, kojeg su unijeli u Požegu prigodom svoga ovo-godišnjeg križnog puta, a đakon Zdravko Tici ponio je moćnik sv. Terezije Avilske. Nakon otpjevanog himna sv. Lovri biskup Škvorčević uputio je svoj pozdrav prisutnima u kojem je ponajprije čestitao desetu obljetnicu uspostave Požeške biskupije i uzdignuća crkve sv. Terezije u Požegi na čast Katedrale te, među ostalim, rekao:

Novo ruho katedrale

»Ovu godišnjicu proslavljamo Drugim biskupijskim euharistijskim kongresom. Po našem postajnom biskupijskom euharistijskom slavlju iduće nedjelje Isus Krist će u snazi Duha Svetoga sve nas sabrati u jedno tijelo, te će se u nama

mnogima iz različitih naših župa otajstveno ostvariti i vidljivo očitovati u gradu Požegi naša mjesna Crkva kao dio jedne, svete, katoličke i apostolske Crkve. Svečano danas otvaramo to slavlje ovdje pred crkvom sv. Lovre. Uputit ćemo se prema Katedrali, koja nas dočekuje u novom ruhu i svjedoči o dvjestopedesetgodišnjoj povijesti požeških duša pod zaštitom sv. Terezije Avilske. Posvetit ćemo u njoj novi kameni oltar da kao majka crkva naše Biskupije postane prikladna za prvo današnje kongresno euharistijsko slavlje i cijelonoćno klanjanje pred Presvetim te za redovita katedralna i župna slavlja.«

U svom pozdravu biskup Škvorčević je podsjetio i na duboku duhovnu povezanost Požege i Avile, rodnoga grada sv.

Terezije Avilske, zaštitnice požeške Katedrale i grada Požege, koju je na osobit način očitovao svojim sudjelovanjem na slavlju avilski biskup msgr. Jesús García Burillo.

Sveci kao duhovna spona europskog zajedništva

»Vi ćete, preuzvišeni, položiti u novi oltar naše Katedrale Svetičine moći koje je prije četiri godine kao Vaš izaslanik donio k nama u Požegu tadašnji generalni vikar msgr. Fernando Gutierrez Santa Maria. Tako ćete nam znakovito posvjedočiti što je Avila dala Požegi u sv. Tereziji«, dodao je biskup Škvorčević, podsjećajući na njezin doprinos duhovnoj sponi hrvatskoga i španjolskog naroda. Podsjetio je na bratsku i susjedsku potporu i blizinu u svim

važnim događanjima duhovnoga izrastanja mlade Požeške biskupije đakovačkom i srijemskom biskupu msgr. Marinu Srakiću te njegovu pomoćnom biskupu msgr. dr. Đuri Hraniću te im zahvalio na dolasku u Požegu i za ovu svečanu prigodu. Pozivajući okupljene vjernike da otvore srca za Božji dar svetih kongresnih dana obratio se i predstavnicima lokalnih vlasti te posebno Manuelu Salazaru, španjolskom veleposlaniku u Hrvatskoj.

»U mozaik povezanosti naših dvaju naroda kojoj je služila i sv. Terezija Avilska, dodajete još jedan, sasvim poseban doprinos! Svetički lik španjolske Terezije u hrvatskoj Požegi svjedoči koliko je naš kontinent tijekom stoljeća posredstvom svetaca ostvarivao jedinstvo i zajedništvo na evanđeoskim temeljima. Suvremena nastojanja oko ujedinjene Europe, zbog čvrstine i budućnosti toga važnog projekta, zacijelo moraju voditi računa o kršćanskim korijenima iz kojih je naš kontinent tijekom tisućljeća crpio

svoju snagu«, rekao je biskup Škvorčević španjolskom veleposlaniku.

Proglas otvorenja kongresa

Potom je Zvonimir Klaić svečano navijestio Proglas otvorenja Drugoga biskupijskog euharistijskog kongresa:

»Dana petoga, mjeseca srpnja, godine Gospodnje tisuću devetsto devedeset i sedme, sluga Božji papa Ivan Pavao II Apostolskim pismom Praeclarum evangelizationis opus, utemeljio je novu Biskupiju u gradu Požegi.

Dana dvadeset i sedmoga, mjeseca rujna iste godine Gospodnje blage uspomene kardinal Franjo Kuharić, uz sudjelovanje apostolskog nuncija u Republici Hrvatskoj Giulija Einaudija, drugih hrvatskih biskupa, svećenika, redovnika i redovnica, brojnoga Božjeg naroda, u nazočnosti predstavnika gradanske vlasti mlade hrvatske države, dao je pročitati Apostolski nalog spomenutoga sluge Božjega o utemeljenju Požeške biskupije

i zaredio njezinoga prvoga biskupa Antuna te je tako uspostavljena nova mješna Crkva u Hrvatskoj.

Slavimo desetu obljetnicu utemeljenja i uspostave Požeške biskupije! Otvaramo Drugi biskupijski euharistijski kongres i isповједамо vjeru u trajnu prisutnost Isusa Krista među nama u Presvetom Sakramentu. Iskažujemo duboki poklon i veliku zahvalnost Isusu Kristu, pobjedniku nad smrću, prisutnom među nama svojom neizmjernom ljubavlju. Uzdižemo svoje srce euharistijskom Spasitelju te mu zanosno kličemo – Krist, danas i uvijek, Aleluja!«

Otvaranje vrata obnovljene Katedrale

Nakon otpjevanog gesla Kongresa, trube su zasvirale istu melodiju dok se podizala papinska, hrvatska i kongresna zastava na jarbol a predsjedatelj slavlja zaključio je otvorenje Kongresa molitvom. Krenula

je zatim procesija na čelu s križem mlađih prema Katedrali a pratila su je zvona Katedrale, crkve sv. Lovre i franjevačke crkve Duha Svetoga kao i sva zvona sa zvonika župnih crkava diljem Požeške biskupije, oglašavajući desetu obljetnicu uspostave požeške mjesne Crkve i otvorene Drugoga biskupijskog euharistijskog kongresa. Došavši pred Katedralu, procesija se zaustavila pred njezinim zatvorenim ulaznim vratima, gdje je msgr. Josip Devčić, prepošt Stolnog kaptola sv. Petra predajući ključeve Katedrale dijecezanškome biskupu izvijestio prisutne o dosad najobimnijim i vjerojatno najzahtjevnijim radovima na obnovi toga iznimnoga sakralnoga i spomeničkog zdanja. Biskup Škvorčević potom je dao nalog da se otvore vrata obnovljene Katedrale, majke svih crkava Požeške biskupije te je procesija ušla u Katedralu i potom je slijedilo euharistijsko slavlje posvete novog kamenog oltara i blagoslov obnovljene crkve.

Duhovna prožimanja dvaju naroda

Nakon naviještenih svetih čitanja, koja su bila proglašena istoga dana prije deset godina na slavlju uspostave Požeške biskupije i biskupskom ređenju njezina prvog biskupa Antuna, avilski biskup msgr. Jesús Garcia Burillo održao je homiliju, u kojoj je podsjetio na svetičin svestrani lik te golemu ljubav koju je iskazivala spram Presvetog Euharistijskog Sakramenta. Naglasio je da je duhovna povijest dvaju katoličkih naroda – španjolskoga i hrvatskoga, duboko prožeta drevnim kršćanskim korijenima u kojima su oba stajala kao čvrsta predziđa vjere pred najezdom islamskih osvajača. Crkvi su dali velike svece i mučenike, podsjetio je biskup Burillo, spominjući se sv. Jeronima i sv. Terezije kao primjera povijesnih poveznica duhovnosti dvaju europskih naroda.

„Hrvati su prihvatali kao svoga sunarodnjaka znamenitog Dalmatinca svetog Jeronima, čiji su spisi presudno utjecali na

poziv svete Terezije od Isusa na posvećeni život. Duhovnost toga velikoga Sveca koji je bio i tajnikom španjolskoga Pape svetog Damasa, uvijek je bila snažno prisutna u Španjolskoj čemu svjedoči i činjenica da je ona jedina zemlja u kojoj su sačuvani samostani njegova Reda“, dodao je ističući kako je u tom kontekstu hvale vrijedno njegovati znakove bratskog zajedništva te razmjenjivati duhovna dobra.

Euharistija je osobni susret s Kristom

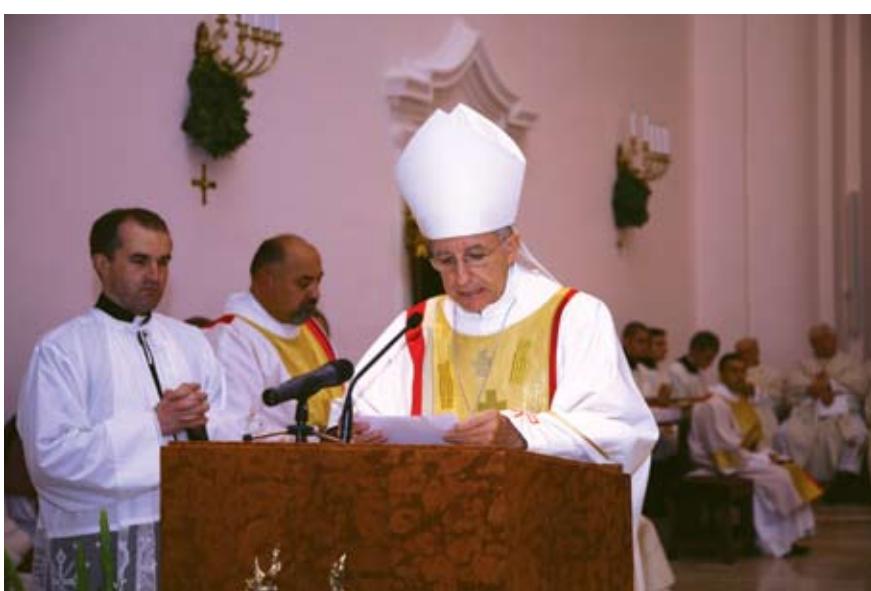
U svojoj homiliji avilski biskup na osobit način spomenuo se velika svetičina euharistijskog žara kojeg je gajila u izvanrednoj krepoti i čistoći savjesti, a kako je upravo Euharistija stavljena u samo središte proslave jubileja Požeške biskupije, kazao je da primjer sv. Terezije iznova poziva na poniranje u to silno Otajstvo u osobnoj, vlastitoj i zajedničkoj vjerničkoj predanosti Gospodinu.

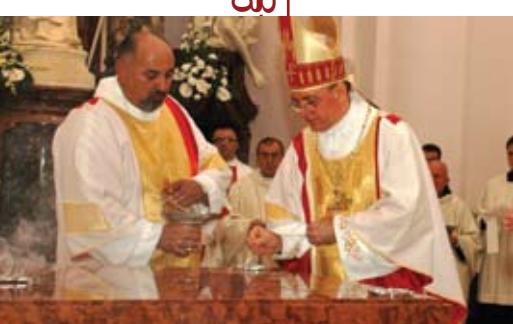
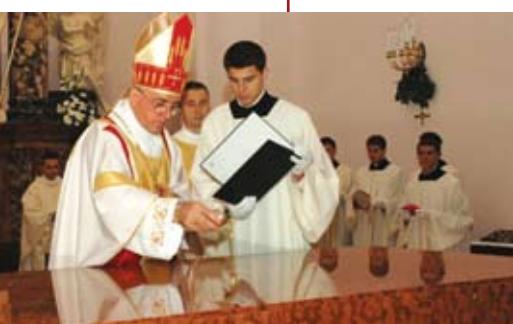
„Iz njezina pera izlaze izrazi puni ljubavi koji veličaju različite aspekte Misterija – stvarna prisutnost, sveta misa, Euharistija kao žrtva....U Putu k savršenosti i ‘Ispovijestima duše’ vidimo kako svetica kao rijetko tko, proniče u misterij sakramenta pričesti. Euharistija je za nju prvenstveno osobni susret s Kristom, privilegirani trenutak prijateljstva i intimnosti, najuzvišeniji dar koji duša ne može i ne smije upropastiti“, podsjeća biskup Burillo na iskustva koja je ta velika naučiteljica Crkve opisala u svojim spisima.

Na Euharistiju treba ići radi vjere

U suvremenom, često površnom svijetu u kojemu je prednost materijalnog nerijetka pred duhovnim, važnost svetaca i njihovih poruka aktualnija je i važnija no ikad, istaknuo je biskup. „Istina je da se Crkva uvijek znala prilagoditi ‘znakovima vremena’ te primjereno koristiti i ona moderna sredstva koja su kadra olakša-

Hrvatski narod, kao i španjolski, može se pohvaliti da je dao Crkvi velike svece i mučenike. Hrvati su prihvatali kao svoga sunarodnjaka znamenitog Dalmatinca svetog Jeronima, čiji su spisi presudno utjecali na poziv svete Terezije od Isusa na posvećeni život. Duhovnost ovog velikog Sveca, koji je bio tajnik španjolskoga Pape svetog Damasa, uvijek je bila vrlo prisutna u Španjolskoj, o čemu govori i činjenica da je ona danas jedina zemlja u kojoj su sačuvani некi samostani njegovog Reda.

ti širenje kršćanske poruke. Ali spomenute novine života ne smiju proizvesti zaborav vrijednosti koje postoje oduvijek! Tiha i osobna molitva nikada neće postati suvišna. Šutnja, razmatranje u sabranosti, duboka kontemplacija Božjih misterija nikada neće postati nešto zaostalo. To je osobito važno u odnosu na Euharistiju“ kaže biskup Burillo u svojoj propovijedi podsjećajući kako ni u veličanstvenim liturgijama s mnogo sudionika ne smijemo zaboraviti neprolaznu Terezijinu poruku kako na Euharistiju treba ići prvenstveno radi vjere, klanjanja, radi intimnog i osobnog odnosa.

U oltar pohranjene moći Svetice

Ona je razumjela misterij Euharistije kao snažnu i tihu prisutnost koja poziva na dijalog, kao središte života Crkve, njezino životno srce i najveće bogatstvo kršćanske zajednice. I danas, upravo u kon-

tekstu ispravnosti svijeta koji nas okružuje, poručuje kako je primarno oblikovati mlade naraštaje u istinskoj duhovnosti i štovanju Euharistije kako stvarnost koju živimo ne bi bila isprazna i besmislena. Takva promišljanja i osobni su doprinos obnovi društva kako španjolskog tako i hrvatskog, poručio je biskup Burillo. U okviru obreda posvete novog oltara biskup Burillo pohranio je u njega moći avilske Svetice, koje je prije nekoliko godina njezina rodna Avilska biskupija darovala Požeškoj biskupiji a biskup Antun položio je povelju o posveti.

Na završetku misnog slavlja župnik Župe sv. Terezije Avilske, preč. Marko Pišonić pozdravio je nazočne i izrazio radost što je Biskupija dobila obnovljenu majku crkvu, a župa prikladno mjesto svoga bogoštovnog okupljanja. Nakon mise izložen je Presveti Oltarski Sakrament, a vjernici Župe sv. Terezije Avilske imali su cijelonoćno klanjanje.

BLAGOSLOV NOVIH ORGULJA U KATEDRALI I SVEČANI KONCERT

Orgulje će doprinijeti ‘divnom sjaju’ katedralne liturgije

Drugoga dana Euharistijskog konгреса i proslave desete obljetnice uspostave Požeške biskupije, 28. rujna, u Katedrali je održano slavlje blagoslova novih orgulja te svečani koncert. Obred blagoslova predvodio je biskup dr. Antun Škvorčević koji je na početku slavlja pozdravio brojne vjernike i uzvanike, među kojima je bio avilski biskup Jesús García Burillo, generalni vikar Zadarske nadbiskupije Ivan Mustač, predsjednik Papinskog instituta za crkvenu glazbu iz Rima Valentino Miserachs Grau s članovima pjevačkog zbora iste ustanove, graditelj orgulja Wolfgang Eisenbarth, požeško-slavonski župan Zdravko Ronko, koncertni izvođači, voditelji i članovi crkvenih pjevačkih zborova iz župa Požeške biskupije.

Za Božju ljepotu i sklad

Potom je biskup iznio razloge zbog kojih je trebalo u Katedrali nabaviti nove orgulje, čija je izrada 2006. godine povjerena iskušnoj njemačkoj tvrtki *Orgelbau Eisenbarth GmbH* iz Passaua. »Radostan sam što je ta tvrtka vrlo dobro obavila svoj zadatak te je u našu Katedralu postavila vrijedan instrument od 40 registara, koji će prvi puta zasvirati u liturgiji na slavlju blagoslova obnovljene Katedrale i posvete novog oltara, 27. rujna 2007., upravo na dan desete obljetnice uspostave Požeške biskupije. One će zacijelo doprinijeti ‘divnom sjaju’ katedralne liturgije, ‘srca mnogih vjernika uzdizati k Bogu i nebeskim stvarnostima’ (SC 120) a sudionicima koncerata omogućiti da budu dionici Božje ljepote i sklada.«, naglasio je biskup Škvorčević.

Ujedno je zahvalio svima koji su molitvom, novčanim prilogom, savjetom ili na neki drugi način pomogli da nove orgulje budu postavljene u Katedrali o desetoj obljetnici utemeljenja i uspostave Požeške biskupije. Zahvalio je i svima onima koji će večeras svojim sviranjem na novim orguljama posvjedočiti o njihovim glazbenim mogućnostima, posebno uzvanicima s Papinskog instituta za crkvenu glazbu iz Rima.

Blagoslov orgulja

U kratkom nagovoru nakon biblijskih čitanja biskup se osvrnuo na poslanicu sv. Pavla apostola Kološanima u kojoj Pavao progovara i o pjesmi. Glazba u liturgiji ima sasvim posebno mjesto i ulogu, upravo po tome što pomaže ljudima uzdići se

u blizinu Božju, u kojoj dokučujemo sebe u punoj dimenziji svoga postojanja, istaknuo je biskup Škvorčević. Nakon blagoslovne molitve biskup je uz pratnju đakona pošao na pjevalište gdje je poškropio orgulje blagoslovljenom vodom i pokadio ih, a za to vrijeme mo. Gabriele Terrone iz Rima svirao je na njima improvizaciju na temu gesla Kongresa »Krist danas i uvijeke!«

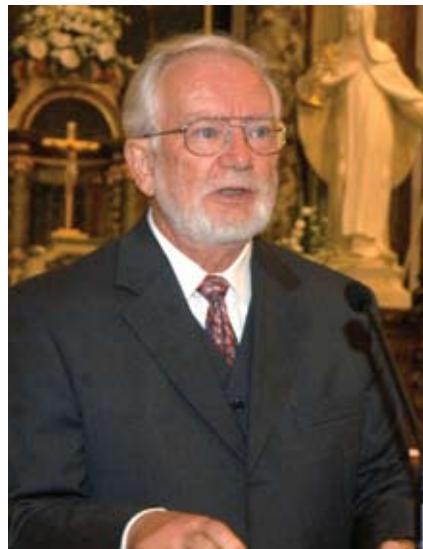
Program je nastavljen svečanim kolaudacijskim koncertom na novim orguljama. Na početku se prisutnima obratio graditelj orgulja Wolfgang Eisenbarth govoreći o značenju orgulja u povijesti i predstavio nove katedralne orgulje.

Impresivna 'kraljica instrumenata'

Po svojim zvukovnim mogućnostima novoizgrađene katedralne orgulje, koje

su svojom impozantnom arhitekturom i manualnom trakturom zamijenile stari i više puta prerađivan instrument, spadaju trenutačno u sam vrh orgulja u nas. Potvrdila je to i njihova svečana kolaudacija predstavljajući novu požešku 'kraljicu instrumenata' jednako impresivno i snažno i u njezinoj liturgijskoj kao i koncertnoj dimenziji. Već sjajnom improvizacijom na glazbenu temu 'Krist danas i uvijeke'

Svi izvođači, oduševljeni glazbenim mogućnostima orgulja, predstavili su različitu i vrlo zahtjevnu orguljašku literaturu: njemačku, francusku i talijansku. Najsnažnije doimale su se improvizacije na geslo Požeške biskupije Krist danas i uvijeke, Aleluja, koje je uglazbio Andelko Klobučar.

u izvedbi maestra Gabriela Terronea, orguljaša Papinske bazilike Svete Marije Velike u Rimu, dao se naslutiti potencijal novoga glazbala čiju izradu 'potpisuje' iskusna majstorska radionica 'Orgelbau Eisenbarth' iz Passaua uz stručnu pomoć akademika Andelka Klobučara, jednoga od najvećih interpreta orguljske literaturre u nas.

„Gradnju novih orgulja potaknuo je osobno požeški biskup Škvorčević, kako bi velebna barokna katedrala dobila vrhunski instrument kadar odgovoriti i najzahtjevnijim liturgijskim i koncertnim potrebama. Posao je bio vrlo složen, prostori poput katedralnog traže veliki instrument koji se svojom arhitekturom i stilistikom u njega uklapa, a istodobno zadovoljava u potpunosti akustičke kriterije“, istaknuo je Wolfgang Eisenbarth, njihov graditelj.

stvo karakteristikama i mogućnostima novoga glazbala.

Prve sjajne izvedbe na novim orguljama

A one su uistinu 'kraljevske', što je potvrdio i koncertni dio programa u kojem se uz Terronea predstavio i jedan od istaknutih suvremenih skladatelja za orgulje, predstojnik Papinskog instituta za crkvenu glazbu u Rimu, msgr. Valentino Miserachs Grau.

„Ove skladbe dio su moteta koji se redovito izvode u rimskoj bazilici Sv. Marije Velike gdje sam ravnatelj zbara punih 36 godina. Skladao sam ih tijekom proteklih godina i čine dio repertoara koji njegejemo i na Institutu za crkvenu glazbu, a za kolaudacijski sam ih koncert odradio jer nose ozračja velikih svečanosti ili su skladane baš za ovdašnju prigodu

Posao je bio vrlo složen, prostori poput katedralnog traže veliki instrument koji se svojom arhitekturom i stilistikom u njega uklapa, a istodobno zadovoljava u potpunosti akustičke kriterije“, istaknuo je Wolfgang Eisenbarth, njihov graditelj.

Euharistijskoga kongresa u Požegi“, dao je maestro Miserachs Grau koji je na požeški koncertni repertoar uvrstio i dve velike figure talijanske crkvene glazbe iz vremena njezine obnove za Pape Pia X, a riječ je o Reficeu i Perosiju.

Da novim orguljama ne manjka orkestralne snage potvridle su i izvedbe skladbi iz slavnoga doba francuskog ‘simfonizma’ u djelima romantičara Francka i Widora kojima se, među ostalim, predstavio maestro Alen Kopunović Legetin.

‘Šetnja’ velikim orguljaškim školama
„Požeška je katedrala uistinu dobila do stojnu ‘kraljicu instrumenata’ s četrdeset registara. Svake orgulje nose vlastitu

osobnost, građene su samo jedne za određen prostor i njegovu akustiku, a ove je uistinu imaju jer orguljaš na njima može izvrsno artikulirati ono što želi, daju mogućnost vrhunske izvedbe djela svih važnih orguljaških škola – francuske, talijanske, njemačke...“, ocijenio je ovaj ugledni interpret i požeški katedralni orguljaš.

Da se suptilno i jasno nadopunjaju s ljudskim glasom u ‘kristalno’ čistom sazvučju, posvjedočio je i dio koncertnoga programa Komornoga zbora Papinskoga instituta za crkvenu glazbu pod ravnjenjem maestra Miserachsa čije je izvedbe oduševljena požeška glazbena publika s punim pravom ispratila ovacijama.

‘Orguljaške večeri u Katedrali’

Koncerti su nastavljeni tijekom idućih dana pod nazivom «Orguljaške večeri u požeškoj Katedrali» na kojima su nastupili: 3. listopada Gorana Vidnjević-Fabijanić iz Zagreba; 7. listopada Ante Knešaurek iz Zagreba; 9. listopada dr. Wolfgang Reisinger iz Beča.

Da su nove katedralne orgulje neprijepono prvorazrednih dosega, potvrdila su i spomenuta renomirana imena. Za koncertnih su večeri izveli neke od najzahtjevnijih stranica literature za orgulje u širokom stilskome rasponu ranih orguljaških škola, preko glazbenog baroka pa sve do suvremenih skladateljskih stremljenja. Kako se sposobnost improvizacije smatra vrhuncem orguljaške interpretacije, vrsni su se glazbenici okušali u vlastitu doživljaju i variranju melodijske teme biskupijskoga gesla ‘Krist danas i uvijeće, Aleluja’ koju je skladao mo. Andelko Klobočar, jedan od najvećih orguljaških umjetničkih autoriteta u našim i europskim okvirima. Sve to ide u prilog stručnoj ocjeni kako je riječ o vrhunskome instrumentu koji je po svojim mogućnostima neprijeporno u samome vrhu orguljaške zvukovne kvalitete u nas.

Orguljaške večeri u požeškoj Katedrali završile su 14. listopada u predvečerje svetkovine Sv. Terezije Avilske, zaštitnice Katedrale, svečanim vesperama, protkanima orguljaškom i vokalnom glazbom.

PREDVEČERJE SREDIŠNJE KONGRESNOG SLAVLJA

Mladi, jedino Božja ljubav daje snagu za sigurnost i nadu

Svečana služba Večernjih hvala

Treći dan Euharistijskog kongresa i proslave desete obljetnice uspostave Požeške biskupije, u predvečerje središnjeg slavlja, 29. rujna započeo je svečanom službom Večernjih hvala u Katedrali sv. Terezije Avilske. Procesija na čelu s predsjedateljem središnjega kongresnog euharistijskog slavlja msgr. Nikolom Eterovićem, generalnim tajnikom Biskupske sinode u Rimu krenula je iz prostora Gimnazije preko trga prema Katedrali. U njoj je sudjelovao domaći biskup msgr. dr. Antun Škvorčević; kardinal Vinko Puljić, vrhbosanski nadbiskup i metropolit; msgr. dr. Ivan Devčić, riječki nadbiskup i metropolit; msgr. Ivan Prenda, zadarski nadbiskup; msgr. Jesús Garcia Burillo, avilski biskup; msgr. Mihály Mayer, pečeški biskup;

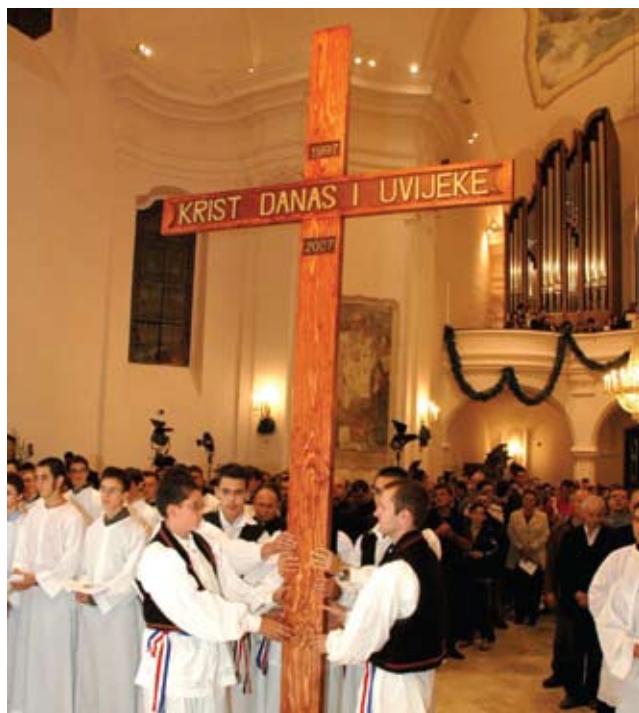

Subota, 29. rujna 2007.

Okupljeni oko kongresnog križa kojega ste u minuloj korizmi za križnoga puta unijeli u grad Požegu, posvjedočit ćete koliko ozbiljno nastojite u njegovoj ljubavi za nas očitovanoj u križu i trajno prisutnoj u Euharistiji, tražiti istinu o sebi, svojoj sadašnjosti i vječnosti.

Vi ćete svojim noćnim klanjanjem ispuniti obnovljenu Katedralu vjerom, odanošću i zahvalnošću prema Isusu Kristu. Još više, vas će Isus Krist ispuniti svojim svjetлом i mirom.“

(biskup Škvorčević)

Biskupska sinoda o Euharistiji

U Katedrali domaći biskup Antun pozdravio je sve nazočne biskupe, svećenike i vjernike, posebno msgr. Nikolu Eterovića te je među ostalim rekao: «Kao generalni tajnik Biskupske sinode u Rimu, Vi ste po nalogu sluge Božjeg pape Ivana Pavla II., utemeljitelja naše Biskupije, pripravili i radno vodili posljednji sinodalni skup biskupa iz cijelog svijeta na temu *Euharistija izvor*

*i vrhunac života i poslanja Crkve. Plod toga sinodalnog rada je Apostolska postsinodalna pobudnica pape Benedikta XVI. *Sacramentum caritatis*, u koju ste ugradili svoj nemali doprinos. Radoštan sam što sam prije dvije godine kao predstavnik Hrvatske biskupske konferencije mogao sudjelovati na toj biskupskoj sinodi o Euharistiji koja nam je, uz poticaj pape Ivana Pavla II u prigodi Godine euharistije, pomogla donijeti*

odлуku da desetu obljetnicu naše biskupije proslavimo upravo Euharistijskim kongresom. Svojom prisutnošću u Požegi na svoj način uključujete naš Kongres u onu širinu i snagu katoličkog zajedništva Crkve očitovanom na zasjedanju Sinode, osobito po euharistijskom slavlju i klanjanju pred Presvetim koje je predvodio papa Benedikt XVI.«

Biti kruh za braću i sestre

U svom pozdravu biskup Antun je govorio i brojnim mladima u Katedrali i kazao: „Okupljeni oko kongresnog križa kojega ste u minuloj korizmi za križnoga puta unijeli u grad Požegu, posvjedočit ćete koliko ozbiljno nastojite u njegovoj ljubavi za nas očitovanoj u križu i trajno prisutnoj u Euharistiji, tražiti istinu o sebi, svojoj sadašnjosti i vječnosti. Vi ćete svojim noćnim klanjanjem ispuniti obnovljenu Katedralu vjerom, odanošću i zahvalnošću prema Isusu Kristu. Još više, vas će Isus Krist ispuniti svojim svjetлом i mirom.“

U homiliji tijekom svećane kongresne službe večernjih hvala nadbiskup Eterović podsjetio je kako Euharistijski kongres mora potaknuti vjernika na čvrše povezivanje njegova života s Euharistijom, kako bi poput Krista postao kruhom za braću i sestre potrebnih duhovne okrijepe. U tome kontekstu, kako je naglasio, tri su temeljna ‘stupa’ Euharistije – zahvala, žrtva i gozba.

Euharistija kao zahvala

„Najljepša je pobožnost sveta misa, no ponekad iz navike ili ograničenosti vremena nemamo toliko mogućnosti ući u dubinu te velike tajne. Zbog toga nam i crkveno učiteljstvo kao i posljednji dokument Svetoga Oca u pobudnici ‘Sakrament ljubavi’ govori kako Euharistija mora biti dobro pripremljena, kako se mora nastaviti i u euharistijskome klanjanju. Drago mi je da se u Požegi u prigodi desete obljetnice Biskupije ostvaruje upravo Euharistija kao zahvala. Nema bolje zahvale nego Gospodinu prinijeti Isusa Krista koji je kruh živi sišao s neba. On se preko ruke svećenika i silom Duha Svetoga uzdiže ponovno prema Bogu Ocu zajedno s našim zahvalama za sva dobra koja smo primili, pojedinačno i kao zajednica, posebno kao Požeška biskupija“, naglasio je nadbiskup Eterović pozivajući vjernike da se predano izgrađuju u prave Kristove učenike.

Po završetku svečane Službe večernjih hvala mladi su uz pjesmu iznijeli križ, kojeg su donijeli na ovogodišnjem križnom putu u Požegu, i postavili ga na kongresi prostor ispred Katedrale, uz recital “Oda križu”.

Glazbeno scenski prikaz

Potom je slijedio glazbeno-scenski program ispred Katedrale pod nazivom “Deset milosnih godina Požeške biskupije”, za koji je tekst napisao prof. Mato Nosić, a izveli su ga prof. Pavao Bucić, Tomislav Čmelar, Ivan Grčić i Marijana Matoković, uz pjevanje Komornog zbora crkve sv. Lovre i soliste Vjekoslava Hudečeka, pod ravnjanjem Alena Kopunovića Legetina.

Obraćajući se mladima avilski biskup Burillo istaknuo je kako s jedne strane polažemo velike nade u Europu, a istovremeno s druge strane postoji velika opasnost kako za sigurnost svakodnevnog života tako i od sekularizacije i napuštanja Boga. Predočio je mladima lik Svetе Terezije, istaknuvši kako i danas Svetica poručuje da jedino s Kristom možemo biti sigurni i živjeti u nadi, ali i boriti se protiv zla.

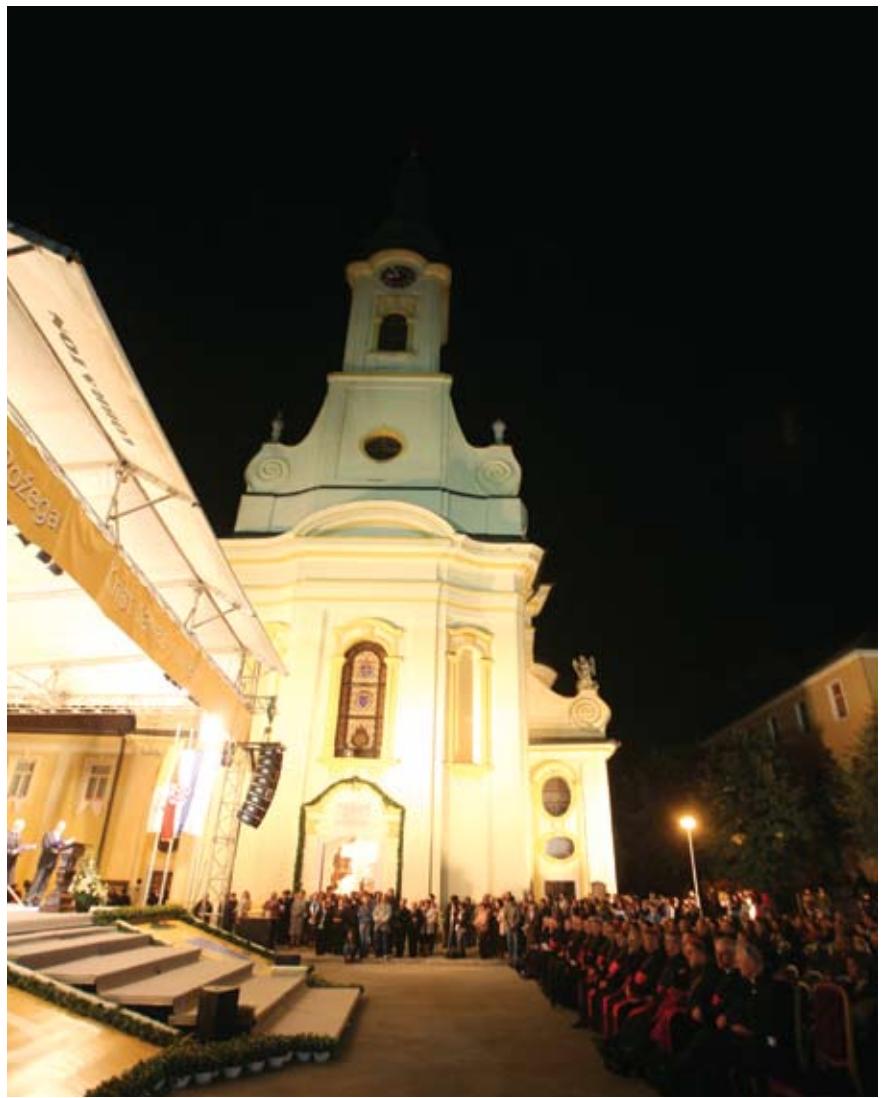

Bdjenje mlađih

Na početku programa bdjenja mlađima se na kongresnom prostoru ispred Katedrale obratio avilski biskup msgr. Jesús Garcia Burillo, koji je podsjetio na često negativne izazove, ali i nadanja koja žive mlađi suvremenog svijeta te ocijenio kako su mnoge oči uprte u europsko jedinstvo. Ono ipak ne rješava sigurnost svakodnevnog života, kao ni opasnost od sekularizacije i napuštanja Boga. Podsjeća kako aktualnost lika sv. Terezije i veličina njezine poruke iznova svjedoče svijetu da jedino s Bogom dolazi pobjednička snaga nad zlom, da jedino Božja ljubav daje snagu za život u nadi i sigurnosti kojemu nema alternative.

Bdjenje mlađih nastavljeno je molitvom, meditacijom, pjesmom i trajalo je sve do ponoći. Potom je u Katedrali slijedilo klanjanje Presvetom Oltarskom Sakramentu u kojem su sudjelovali predstavnici mlađih iz deset dekanata Požeške biskupije a njima su se pridružili članovi pojedinih molitvenih zajednica i drugi vjernici. Klanjanje je završilo ujutro 30. rujna u 7,00 sati s jutarnjom svetom misom.

II. biskupijski euharistijski kongres

KONGRESNO POSTAJNO EUHARISTIJSKO SLAVLJE POŽEŠKE BISKUPIJE

Euharistija – korijen naše prošlosti, zalog naše sadašnjosti i jamstvo naše budućnosti

II. biskupijski euharistijski kongres

Unedjeljno sunčano jutro, 30. rujna, hitali su brojni vjernici iz svih župa Požeške biskupije u Požegu. Nošeni vjerom već od ranih jutarnjih sati skupljali su se pred Katedralom, želeći očitovati zajedništvo svoje mjesne Crkve prigodom njezina desetog rođendana. Trg sv. Terezije Avilske bio je gotovo prelijesan primiti hodočasnike. Njih dvadesetak tisuća s posebnom je vjerničkom raspoloženošću, srca široko otvorena za Boga istinski svjedočilo kako živo i duboko računa s Isusom Kristom.

Svečano euharistijsko slavlje započela je procesijom iz crkve sv. Lovre prema kongresnom prostoru ispred Katedrale. U njoj su bili sjemeništari, bogoslovi, đakoni, svećenici, redovnici, provincijali kardinali, biskupi i predvoditelj slavlja.

Krist je ključ naše ljudske sudbine

Na početku slavlja biskup Antun, domaćin slavlja, uputio je svima nazočnima pozdrav. „U svetoj Euharistiji prisutna je među nama snaga Božje ljubavi, pobjednica nad zlom i smrću koje radi svoga osobnoga i zajedničkog hrvatskog dobra ne želimo i ne smijemo odreći. Bez te Božje ljubavi za nas, sve naše patnje, stradanja i umiranja, svi naši progoni, ponizjena i ubijanja, sve nepravde od političkih i gospodarskih do sudske, haški poniženo dostojanstvo vukovarskih žrtava i svih stradalnika Domovinskoga rata, naša siromaštva i neuspjesi, bolesti i trpljenja, starosti i slabosti – ostali bi teška, osobna ljudska i zajednička hrvatska besmislena sudbina“, snažno je istaknuo biskup Antun, osvrćući se na aktualan

hrvatski trenutak zatamnjen nepravdama minuloga rata, povjesnim ranama koje teško zacjeljuju i koje bez Božje ljubavi ne mogu biti prevladane.

„Otvorimo stoga širom vrata svojih života, svih naših rana onoj Božjoj ljubavi koju je Isus Krist na križu namijenio svakom ljudskom stanju i postojanju, kojom je nadvladao smrt, a njezini smo dionici u presvetoj Euharistiji! Isus Krist sada i uvijek, ključ je naše ljudske sudbine“, dodao je biskup Škvorčević, podsjećajući kako tu činjenicu snažno doziva u svijest vjere i križ stradalnik iz jasenovačke župne crkve postavljen u središte oltarnoga kongresnog prostora. To mu je mjesto pripalo kao svjedoku patnji, progona i ubijanja ljudi na tim prostorima za Drugog svjetskog rata i nakon njega

*... po Euharistiji rastemo
u zajedništvu vjere, nade i
ljubavi te ispunjeni Božjim
nadama postajemo sposobniji
nositi nevolje osobnog,
obiteljskog i javnoga života.*

(biskup Škvorčević)

te nedavnoga Domovinskoga rata u kojemu je zajedno s crkvom stradao, a potom obnovljen.

Snaga u marijanskem zajedništvu

Podsjetio je i na snažnu marijansku tradiciju prostora Požeške biskupije koja se osobito živo očituje za hodočašća u Marijina svetišta u stradalničkom Voćinu i Pleternici gdje u molitvenom zajedništvu s Isusovom majkom „„po Euharistiji rastemo u zajedništvu vjere, nade i ljubavi te ispunjeni Božjim nadama postajemo sposobniji nositi nevolje osobnog, obiteljskog i javnoga života““. O toj povijesti Marijine majčinske nježnosti, kako je istaknuo, svjedoči i lik Gospe Voćinske izložen na prostoru kongresnog oltara, kojega je u Osijeku okrunio papa Ivan Pavao II. za svojega posljednjeg pastoralnog pohoda Hrvatskoj 7. lipnja 2003. godine.

Posebna poveznica okupljenih vjernika na Euharistijskom kongresu sa

sadašnjim nasljednikom sv. Petra, papom Benediktom XVI., nazočnost je nadbiskupa Nikole Eterovića, a ‘katoličku širinu’ i važnost tog događaja očitovali su svojim sudioništvom više od trideset biskupa iz domovine i inozemstva: kardinal Vinko Puljić, vrhbosanski nadbiskup i metropolit; kardinal Josip Bozanić, zagrebački nadbiskup i metropolit; msgr. dr. Ivan Devčić, riječki nadbiskup i metropolit; msgr. Ivan Prenda, zadarski nadbiskup; msgr. dr. Franc Kramberger, mariborski nadbiskup i metropolit; msgr. Jesús Garcia Burillo, avilski biskup; msgr. Stanislav Hočevar, beogradski nadbiskup; msgr. Mihály Mayer, pečuški biskup; msgr. dr. Franjo Komarica, banjalučki biskup; msgr. dr. Želimir Puljić, dubrovački biskup; msgr. dr. Marin Srakić, đakovački i srijemski biskup; msgr. Ilija Janjić, kotorski biskup; msgr. Ivan Milovan, porečki i pulski biskup; msgr. Juraj

Jezerinac, vojni ordinarij; msgr. Josip Mrzljak, varaždinski biskup; msgr. dr. Djura Džudžar, apostolski egzarh za grkokatolike u Srbiji i Crnoj Gori; msgr. Kiro Stojanov, skopski biskup; msgr. Đuro Gašparović, pomoćni đakovački i srijemski biskup; msgr. dr. Vlado Košić, zagrebački pomoćni biskup; msgr. dr. Đuro Hranić, pomoćni đakovački i srijemski biskup; msgr. dr. Valentin Pozaić, zagrebački pomoćni biskup; zatim izaslanik msgr. dr. Paula Ibyja, gradišćanskog biskupa msgr. dr. Egidiјe Živković, generalni tajnik Austrijske biskupske konferencije; izaslanik ljudljanskog nadbiskupa i metropolita te predsjednika Slovenske biskupske konferencije msgr. Alojza Urana P. Tomaš Podobnik, isusovac; msgr. Henryk M. Jagodziński, tajnik Apostolske nunciature u Republici Hrvatskoj i msgr. dr. Vjekoslav Huzjak, generalni tajnik Hrvatske biskupske konferencije.

Poruka pape Benedikta XVI.

Zajedništvo se sa sveopćom Crkvom u ekumenskim nastojanjima na tlu Požeške biskupije očitovalo u dolasku izaslanika njegove preosvećenosti episkopa slavonskog Save Jurića, oca Ratka Gatarevića te biskupa Kršćanske reformirane crkve Endre Langha.

Na ovom slavlju bili su i predstavnici političkih vlasti te javni državni i lokalni dužnosnici: zastupnici Hrvatskog sabora, izaslanik predsjednika Hrvatske Vlade ministar kulture Republike Hrvatske i predsjednik Komisije za odnose s vjerskim zajednicama Božo Biškupić, ministar unutarnjih poslova Ivica Kirin, veleposlanik Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici Emilio Marin, zatim župani, gradonačelnici gradova i načelnici općina s područja Požeške biskupije.

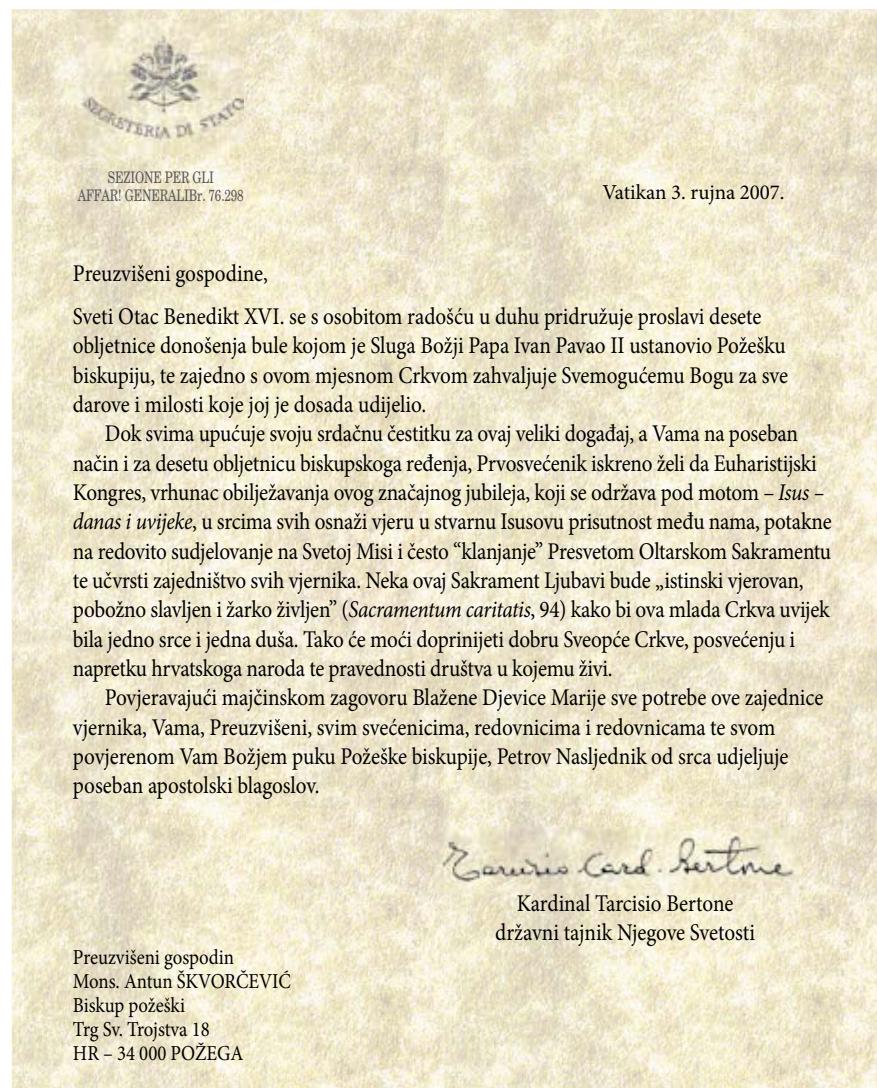

Prigodom desete obljetnice Biskupije i Euharistijskog kongresa uputio je svoju Poruku i papa Benedikt XVI. preko svoga državnog tajnika Tarcisia Bertonea a obznanio ju je vjernicima na početku misnog slavlja msgr. Henryk M. Jagodziński, tajnik Apostolske nunciature u Republici Hrvatskoj.

Poruka kardinala Stanislava Dziwisa

Na kongresnom slavlju svojom prigodnom porukom i čestitkom bio je nazočan i krakovski nadbiskup, kardinal Stanislav Dziwisz, tajnik pape Ivana Pavla II., ute-meljitelja Požeške biskupije. Podsjetivši na bezgraničnu ljubav pape Wojtyle spram Hrvata, kardinal Stanislav piše: „Sveti Otac Ivan Pavao II. tri je puta posjetio hrvatsku zemlju, očitujući tako svoju veliku ljubav za narod, nositelj dvijetusućogodišnje kršćanske tradicije, od prvih isповjedalaca vjere. Sam on zahvaljivao je Bogu za hrabro svjedočenje pastira i vjernika, osobito u teškim razdobljima rimskih progona na početku kršćanstva, a potom i u vrijeme otomanske okupacije te strašnih komunističkih progona. Prvo desetljeće Požeške biskupije upisuje se u tu veliku i slavnu prisutnost Katoličke Crkve u Vašoj zemlji“, stoji u pismu kardinala Dziwisa koji se riječima ohrabrenja obratio i obiteljima kao prvim prenositeljima vjere u Boga i evangelizacije.

Upudio je i poziv mladima na prihvatanje sadržaja vjere u Božjoj zapovijedi, evanđeoskoj riječi i svetoj Euharistiji. „Želim vam da ostanete vjerni vlastitom kršćanskom korijenju i istovremeno otvoreni za suvremena zbivanja koja povremeno donose nemale probleme, ali daju također nazreti razloge nade“, piše dalje, potičući na prihvatanje nove evangelizacije u velikodušnom pružanju vlastita svjedočanstva za Krista otkupitelja.

Liturgijsko pjevanje

Za ovu svečanu prigodu mo Valentino Miserachs Grau, predstojnik Papinskog instituta za crkvenu glazbu u Rimu, skladao je Missu Iubilaris za zbor, puk i puhački ansambl i orgulje, koju je posvetio biskupu Antunu Škvorecu prigodom desete obljetnice Požeške biskupije i desete obljetnice njegova biskupskog

ređenja. Praizvedbu te Mise i druge liturgijske pjesme predvodio je mješoviti zbor sastavljen od šesnaest pjevačkih zborova iz župa Požeške biskupije: Katedralni zbor iz Požege, zbor crkve sv. Lovre iz Požege, zbor Župe Duha Svetoga iz Požege, zbor Župe sv. Ivana Krstitelja iz Požege, zbor Župe Presvetog Trojstva iz Daruvara, zbor Župe sv. Franje Asiškog iz Lipi-

ka, zbor Župe sv. Antuna Padovanskog iz Našica, zbor Župe Uznesenja BDM iz Nove Bukovice, zbor Župe Bezgrješnog začeća BDM iz Nove Gradiške, zbor Župe Blažene Djevice Marije iz Nove Kapele, zbor župe sv. Nikole Biskupa iz Pleternice, zbor HKUD-a «Vjenac» iz Požege, zbor Župe Krista Kralja iz Rešetara, zbor župe sv. Terezije Avilske iz Suhopolja, zbor Župe sv. Roka iz Virovitice i zbor Župe bl. Alojzija Stepinca iz Virovitice. Pjevanjem je ravnao skladatelj mo Valentino Miserachs Grau, a za vrijeme pričesti nastupio je Komorni zbor Papinskog instituta za crkvenu glazbu iz Rima.

Riječ Božju navijestio je bogoslov akolit Ivan Štivičić (1. čitanje) i Mihael Kos (2. čitanje). Psalam je otpjevao Petar Kupunović a evanđelje je proglašio Zdravko Tičl, stalni đakon Požeške biskupije.

Sveta misa je vrhunac života Crkve

Ocijenivši kako se o desetoj obljetnici Požeške biskupije snažno osjeća kontinuitet požrtvovnoga rada i nastojanja prvoga pastira te mjesne Crkve, biskupa Škvorčevića za dobro povjerena mu puka, nadbiskup Eterović osvrnuo se u svojoj homiliji i na vidljive znakove duhovne brige na biskupijskim prostorima, počevši od uspješne obnove Katedrale do slavljenja Euharistijskog kongresa i dubokoga zajedništva koje manifestira. „Sveta misa veliko je otajstvo koje je izvor i vrhunac života i poslanja Crkve. Njezino dolično slavljenje najizvrsniji je način euharistijskog klanjanja. Veoma je dobro što se u katoličkoj tradiciji euharistijska pobožnost povezana sa svetom misom nastavlja u klanjanju Presvetome Oltarskom Sakramenu, kako bi vjerni puk mogao što bolje prodrijeti u dubinu Božje ljubavi koja nam se trajno daje u otajstvu Euharistije“, istaknuo je nadbiskup Eterović, podsjetivši kako upravo održavanje Biskupijskog euharistijskog kongresa te brojnih molitvenih, liturgijskih i kulturnih djelatnosti imaju zajednički nazivnik u povezanosti i slavljenju presvete Euharistije, sakramento ljubavi na kojem treba Gospodinu biti duboko zahvalnim.

Hrvatski čovjek snagu je crpio u svetoj misi i molitvi
Istaknuo je višeslojnu duhovnu i metafizičku dimenziju koju u svetoj misi ima spomen-čin povijesti spasenja s vrhuncem u otajstvu života, smrti i uskršnua

„Sveta misa veliko je otajstvo koje je izvor i vrhunac života i poslanja Crkve. Njezino dolično slavljenje najizvrsniji je način euharistijskog klanjanja. Veoma je dobro što se u katoličkoj tradiciji euharistijska pobožnost povezana sa svetom misom nastavlja u klanjanju Presvetome Oltarskom Sakramenu, kako bi vjerni puk mogao što bolje prodrijeti u dubinu Božje ljubavi koja nam se trajno daje u otajstvu Euharistije“

(nadbiskup Eterović)

Isusa Krista. Simboličnim prinošenjem tijela i krvi Kristove iskazuje se duboka zahvalnost Bogu što se u svojemu Sinu objavio u ljudskoj povijesti te jednako slavi njegova spasiteljska prisutnost u sadašnjim životnim okolnostima. U Isusu Kristu univerzalna je snaga i poruka vjere koja obuhvaća sve rase, jezike i narode. „U tome svjetlu vidimo i našu četrnaeststoljetnu povijest vjernosti Euharistijskome Gospodinu, Katoličkoj Crkvi i Rimskome Prvosvećeniku. Dok za grijehu svojega naroda tražimo oprost, kako ne hvaliti svemuogućega Gospodina što smo ostali svoj na svome? Božja je milost što smo opstali na ovim područjima takođe dramatičnih povijesnih zbivanja. Koliko je neprijateljskih vojski prošlo ovom plodnom požeškom kotlinom dola-

zeći s Istoka i Zapada, sa Sjevera i Juga? Kolike su ruševine ostavljali za sobom“, dodaje nadbiskup Eterović, pri tome podsjećajući kako je hrvatski čovjek uvijek iznova nalazio snage u molitvi i svetoj misi za obnovu ruševina, liječenje rana te prenošenja ‘baklje’ života na djecu i nove naraštaje.

Kršćanin se poznaje o svetkovaju nedjelje

U svojoj Apostolskoj Postsinodalnoj podbudnici ‘Sacramentum caritatis’ i papa Benedikt XVI. naglašava kako je svaki vjernik pozvan ostvariti euharistijski oblik svoga kršćanskog života kao dio svojega duhovnog bogoslužja prikazujući Bogu istinski vlastitu osobu. „Isus Krist nam je donio jedino pravo oslobođenje, ono od grijeha i smrti. Svi drugi oblici oslobođenja u ljudskoj povijesti autentični su u mjeri u kojoj omogućuju ostvarenje upravo toga oslobođenja što vodi u vječni život. Kršćanin hranjen euharistijskim kruhom prikazuje stalno samoga sebe Bogu. Tim stavom on, milošću uskrsloga Gospodina, preobražava svoje postojanje u euharistijski oblik života te postaje svjedok Isusa Krista u obitelji, na radnome mjestu, u društvu, dajući svoj dragocjeni doprinos u izgradnji boljega i pravednijeg svijeta“, ističe nadbiskup Nikola Eterović, dodajući kako se kršćanin kroz dugu vjersku povijest pozna i po svetkovaju nedjelje te zapovjednih blagdana. Sve je to poticaj da svetkovanje nedjelje, a nadasve Euharistiju slavlje ne učinimo izvanjskom obvezom već duhovnom potrebom. Kada bi se poštovala euharistijska dosljednost u osobnome,

obiteljskome te javnome životu poručuje Eterović, riješile bi se mnoge diskusije oko rada nedjeljom.

Duhovne obzorje budućnosti

Uz to, sveta misa otvara duhovna obzora budućnosti te predstavlja ‘pomaljanje neba na zemlji’, radost vječnoga života u uvjetima ljudske ograničenosti i grešnosti. „To je razlogom naše kršćanske nade koju nam nitko ne može oduzeti. To je nepresušni uzrok našega apostolskoga djelovanja jer želimo i drugima navijestiti Blagu vijest vječnoga života koji započinje već ovdje na zemlji. Ta se Blaga vijest izražava u obilju društveno korisne djelatnosti, u ljubavi prema bližnjemu, a posebno prema bijednim i siromašnim. Kruh koji se lomi na oltaru dat je za život cijelog svijeta“, kazao je Eterović, dodajući kako je upravo u Euharistiji snažan poticaj karitativnoga djelovanja kao važnoga izraza kršćanske ljubavi i nade, danas tako potrebne u borbi za opće dobro, za Boga. Euharistija je i stalni izvor snage za nužnu duhovnu obnovu, otvorenost životu u sakramenu ženidbe, obiteljskoga života i demografske obnove Domovine.

„Slavonija ima velike mogućnosti proizvodnje pšenice i vina, plodova zemlje i rada ljudskih ruku koji po riječima svećenika i silom Duha Svetoga postaju tijelo i krv Isusa Krista. Neka presveta Euharistija usmjeruje stanovnike ovoga bogatoga i pitomoga kraja na pošteni rad kako nikada i nikome ne bi pomanjkalio kruha svagdašnjega te kako bi uvijek bilo u našim zajednicama vina, odnosno kršćanske radosti i nade“, završio je

nadbiskup Eterović, zahvalivši iznova za neprocjenjiv dar presvete Euharistije kao izvora i vrhunca života Crkve te svakoga njezinog člana, ali i Euharistije kao korijena prošlosti te zaloga sadašnjosti i budućnosti.

Prinošenje prikaznih darova

Prikazne darove prinijela su po dva predstavnika iz svakog dekanata Požeške biskupije, odjeveni u narodne nošnje. Za Požeški dekanat Željko Ivanika i Brigita Majstorović iz požeške Župe sv. Leopolda Mandića prinijeli su proizvode »Zvečeva« i novčani prilog za izgradnju župne crkve sv. Ivana Krstitelja u Požegi. Za Pleternički dekanat Ana Vučinić i Šimo Kvaternik iz Župe Bučje prinijeli su lik Krista, umjetnički rad od drveta i novčani prilog. Za Kaptolački dekanat Bobak Elvira i Vlado Čiček iz Župe Jakšić prinijeli su cvijeće i novčani prilog za izgradnju župne crkve u sv. Ivana Krstitelja u Požegi. Za Novokapelački dekanat Vedran Dević i Marina Dedoević iz Župe Štivica prinijeli su novčani prilog od 1.000 eura za našeg misionara Karla Prpića u Camerounu. Za Novogradiški dekanat Ivo Babić iz Župe Bezgrješnog Začeća BDM u Novoj Gradiški i Marija Stipić iz Župe Vrbje prinijeli su novčani prilog za izgradnju župne crkve Kraljice Svete Krunice u Novoj Gradiški. Za Našički dekanat Josip Varga i Ivona Orban iz Župe Podgorač prinijeli su novčani prilog za požeški Kolegij. Za Slatinski dekanat Kristina Filipović i Ivona Grgić iz Župe Sopje prinijeli su novčani prilog za izgradnju župne crkve bl. Ivana Merza u Slatini. Za Virovitički dekanat Martina

Viljevac i Marijan Lansčak iz Župe bl. Alojzija Stepinca u Virovitici prinijeli su šećer za potrebe Caritasa Požeške biskupije. Za Pakrački dekanat Siruček Luka i Ivana Bureš iz Župe Presvetog Trojstva u Daruvaru prinijeli su 200 butelja vina i novčani prilog od 10.000,00 kn za misionara Karla Prpića u Kamerun. Za Novljanski dekanat Adrijana Božić i Darko Ćuvidić iz Župe sv. Luke Evangeliista u Novskoj primijeli su kalež, patenu, Rimski misal i Lekcionar.

Euharistijska procesija ulicama grada Požege

Nakon popričesne molitve krenula je svečana euharistijska procesija ulicama grada Požege od Trga sv. Terezije, ulicom Ivana Pavla II., Antuna Kanižlića, Trgom Matka Peića, Dr. Franje Tuđmana, preko Kamenitih vrata, Sv. Florijana i Dragutina Lermanna do kongresnog prostora ispred Katerale. U njoj su sudjelovali:

Gradske udruge - narodne nošnje, KUD-ovi (*Požega, Pleternica, Bektež, Grabarje, Zagrađe, Velika, Davor, Batrina, Siče, Slavonski Kobaš, Oriovac, Sopje, Prekopakra, Novska, Jakšić, Velika*), Dobrovoljna vatrogasna društva (*Požega, Pleternica, Lipik, Pakrac, Čaglin, Kutjevo, Velika, Brestovac, Jakšić, Novska*), Limena glazba (*Hrvatski puhački orkestar – Kutjevo*), Građanska straža (*Požega*), Hrvatska vojska, Dragovoljci Domovinskog rata, Udruga Sveti Hubertus (*Virovitica, Vrbova, Nova Kapela*), Udruga pčelara Sveti Ambrozije (*Požega*);

Crkvene udruge - Hrvatska katolička udruga medicinskih sestara i tehničara

u Požeškoj biskupiji, Hrvatsko katoličko liječničko društvo u Požeškoj biskupiji, Katoličko društvo prosvjetnih djelatnika u Požeškoj biskupiji, Udruga mladih „S. Jula Ivanišević“ (*Staro Petrovo Selo*), Molitvena zajednica „S Marijom za život“ (*Požega*), Molitvena zajednica „Gospa od Suza“ (*Pleternica*), Molitvena zajednica Milosrdnog Isusa (*Sv. Leopold Mandić – Požega*), Molitvena zajednica „Molitva i riječ“ (*Nova Gradiška*), Molitvena zajednica „Blaženi Alojzije Stepinac“ (*Nova Gradiška*), Molitvena zajednica Krvi Kristove (*Nova Gradiška, Okučani, Virovitica, Daruvar, Sirač*), Molitvena zajednica „Milosrdni Isus“ (*Markovac Našički*), Udruga Svetog Vinka Paulskog (*Nova Kapela*), Vijeće obitelji sa brojnom djecom Požeške biskupije, volonteri Caritasa Požeške biskupije, Djelo Marijino, Biskupijsko djelo za duhovna zvanja, neokatekumenski put, frama, svjetovni red, križari, animatori mladih, predstavnici mladih.

Zatim vjeroučitelji, predstavnici župa Požeške biskupije, redovnice, redovnici, sjemeništarci, bogoslovi, đakoni, svećenici, kardinali i biskupi, djeca u narodnim nošnjama s laticama cvijeća, biskupska assistencija, predsjedatelj slavlja s Presvetim Oltarskim Sakramenton. «Nebo» su nosili mlađi odjeveni u narodne nošnje a pratili su Presveto dvije nositeljice velikih lampiona odjevene u narodne nošnje i deset baklji iz deset dekanata Požeške biskupije.

Bila je to veličanstvena i dostoјanstvena procesija vjernika i svećenika, veliki čin zahvale Bogu za desetu obljetnicu Biskupije. Po povratku procesije na kongresni prostor Presveti Oltarski

Sakrament izložen je pred vjernike, a mladi predstavnici pojedinih dekanata klicali su evanđeoske iskaze vjere u Isusa Krista, Sina Božjega, Kruh za život svijeta. Zatim je biskup Antun Škvorčević izmolio Čin poklona i zahvalnosti Isusu Kristu prisutnom u Presvetom Sakramentu a narod je uskliknuo Krist danas i uvijeke, aleluja! Slavlje je završilo euharistijskim blagoslovom s Presvetim koje je mnoštvu podijelio predsjedatelj slavlja msgr. Eterović.

Među ostalima, svoju čestitku biskupu Antunu Škvorčeviću uputio je i predsjednik hrvatske Vlade dr. Ivo Sanader:

*Poštovani gospodine biskupe,
Najsrdačnije čestitam desetu obljetnicu
uspostave Požeške biskupije i Vašega re-
denja za njenog prvog biskupa. Drago mi
je da tim povodom požeški vjernici slave
Drugi euharistijski kongres i da će postaj-
no euharistijsko slavlje predvoditi msgr.
Nikola Eterović, generalni tajnik Biskup-
ske sinode u Rimu.*

*Kako zbog iznenadnih, ali neodgovornih
obveza, nažalost nisam u mogućnosti sudjelovati na euharistijskom slavlju ispred
požeške Katedrale u nedjelju, 30. rujna
2007. godine, molim Vas da svim sudio-
nicima prenesete moje srdačne čestitke.
Izuzetno me veseli da su tijekom posljed-
njih deset godina kršćani požeškog kra-
ja s tolikom radošću i iskrenom vjerom
prihvatali i potpmagali stvaranje nove*

*Požeške biskupije te da ste Vi kao prvi
požeški biskup i osobno toliko pridonijeli
produbljivanju vjere u vašem kraju i ja-
čanju mlade biskupije.*

*Kao predsjednik Hrvatske Vlade, ali i kao
vjernik, želim Vas ohrabriti da nastavite
upravo tim putem. Na nama kršćanima
je da požrtvovno odgovorimo na sve veli-*

*ke izazove koje Bog pred nas stavlja te da
u najboljoj namjeri, iskrenoj vjeri i nadi
učinimo ono što možemo da dobro u svi-
jetu nadvlada.*

*Srdačno pozdravljam sve požeške vjerni-
ke i Vas osobno te Požeškoj biskupiji že-
lim puno mira i životne radosti.*

Dr. Ivo Sanader

PODIJELJENE ZAHVALE SURADNICIMA U ORGANIZIRANJU EUHARISTIJSKOG KONGRESA

Dogadjaj posebne duhovne snage

Točno mjesec dana nakon središnjeg slavlja Drugoga euharistijskog kongresa Požeške biskupije o desetoj obljetnici njezina utemeljenja i uspostave, 30. listopada, msgr. dr. Antun Škvorčević primio je u Domu pape Ivana Pavla II. u Požegi tridesetak zaslужnih osoba za izvanredno dobru organizaciju toga značajnog događaja.

Zahvala Bogu

U svojoj prigodnoj riječi biskup je spomenuo kako je od brojnih sudionika Kongresa čuo svjedočanstva da je on bio događaj posebne duhovne snage. Zahvalio je ponajprije Bogu za sve milosti kojima je po njemu obdario mladu Požešku biskupiju. Potom je izrekao zahvalnost svima koji su se s velikom spremnošću i požrtvovnošću uključili u organizaciju Kongresa na različitim razinama, istaknuvši da su oni bili djelatnici na njegovu vidljivom, tehničkom dijelu i omogućili da po dobroj organizaciji Bog ispuni sve sudionike slavlja svojom nevidljivom prisutnošću.

Zaslужni svećenici

Zahvalio je pojunce svećenicima, najbližim suradnicima, koji su u pozadini i pokatkad nevidljivo podnijeli velik teret priprave Kongresa: kanonicima Stolnog kaptola, msgr. Josipu Devčiću i Nikoli Jušiću, za uređenje Katedrale i organizaciju pojedinih tehničkih sastavnica Kongresa; kanoniku Antunu Čorkoviću sa suradnikom Mladenom Štivinom i drugima, za organizaciju i koordinaciju uređenja kongresnog prostora i euharistijske procesije;

katedralnom župniku Marku Pišoniću i njegovim suradnicima, za pomoć na liturgijskom i tehničkom području; kancelaru Ivici Žuljeviću i njegovom suradniku Tomislavu Debeljaku, za liturgijsku pripravu, izradu liturgijskih vodiča i druge tiskane grade; predstojniku Katehetskog ureda Mariju Saniću i njegovim suradnicima; povjereniku za mlade Robertu Mokrom i njegovim suradnicima te ravnatelju Caritasa Požeške biskupije Pavlu Mokrom i njegovim suradnicima.

Uručene plakete Kongresa

Među drugim važnim djelatnicima u organizaciji Kongresa biskup je zahvalio profesoru Mati Nosiću, za tekst scenskog prikaza Deset milosnih Gospodnjih godina Požeške biskupije, a prof. Pavlu Buciću i Tomislavu Čmelaru sa suradnicima, za njegovo izvođenje; Alenu Kopunoviću Legetinu, za oblikovanje glazbenog dije-

la Kongresa; medicinskim sestrama na čelu s predsjednicom Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničaru, za zbrinutost hodočasnika; novinarki Višnji Mikić, za medijsko praćenje i pomoć drugim novinarima; fra Josipu Poletu, za doček i smještaj uzvanika na kongresni prostor; Hrvatskoj policiji i vatrogascima, za reguliranje prometa i doček uzvanika, što je bilo posebno važno jer su neke od glavnih ulica grada Požege bile raskopane; Hrvatskim šumama i vojsci, za uređivanje parkirališnog prostora za autobuse i osobne automobile; Odboru za obnovu Katedrale te požeškoj tvrtki Presoflex, za izvedene radove. Svakom nazočnom biskup Škvorčević uručio je zahvalnu povelju i plaketu Drugog biskupijskog euharistijskog kongresa te prigodni Zbornik radova. Susret je nastavljen druženjem na zajedničkom objedu u Domu pape Ivana Pavla II.

KARITATIVNI DANI TIJEKOM KONGRESNOG TJEDNA U POŽEGI

Svjedočili blizinu Isusove ljubavi

Biskup dr. Antun Škvorčević uputio je vjernicima grada Požege posebno Pismo prigodom održavanja Drugoga biskupijskog euharistijskog kongresa u tom gradu. Pozvao ih je da između ostalog tijekom prva tri dana Kongresnog tjedna, od 24. do 26. rujna, nastoje, predvođeni karitasovim volonterima, posjetiti starije, bolesne i siromašne osobe u svojim župama, da im posvjedoče Isusovu blizinu ljubavi, pruže pomoć gdje je ona potrebna iz vlastitih sredstava ili uz potporu Biskupijskog Caritasa, da ih tako uključe u kongresno događanje te doprinesu životu u skladu s Euharistijom. Biskup je ujedno potaknuo vjernike da budu dobri domaćini svima koji će 29. i 30. rujna doći u Požegu sa svih strana Biskupije te da prime mlade vjernike na prenoćište u svojim domovima te i na taj način posvjedoče zajedništvo naše Crkve, koje raste iz Euharistije.

Ogrjev za zimu

Volonteri Caritasa Župe sv. Terezije Avilske tih dana posjetili su dvadeset i tri socijalno ugroženih obitelji darujući im namirnice, dajući im potrebite informacije o daljnjoj skrbi.. Među njima četrnaest obitelji obradovali su ogrjevom za zimu, u čemu im je pomogao i Biskupijski Caritas. Posebno radosna bila je gospođa Elizabeta kojoj su uredili stan, kupili peć za grijanje i ogrjev. Nadalje, volonteri Caritasa ove Župe sudjelovali su u čišćenju novouređenog prostora Katedrale, kao i u uređenju vanjskog kongresnog prostora na Trgu ispred Katedrale.

Župni Caritas sv. Ivana Krstitelja angažirao se oko razvoženja toplih obro-

ka iz biskupijske Caritasove kuhinje za korisnike iz svoje Župe. Tom prigodom volonteri su ih kroz razgovor i molitvu pripravili za središnje slavlje Drugog biskupijskog euharistijskog kongresa. Posjetili su stare i nemoćne u osam obitelji te im darovali namirnice potrebne za kućanstvo. Uz pomoć Biskupijskog Caritasa nabavljen je ogrjev za pet obitelji.

Trenuci radosti

Caritas Župe Duha Svetoga u pripravi za Kongres preko svojih volontera pohodio je starije i nemoćne župljane. Braća franjevci posjetili su desetak teških bolesnika, ispjovjedili ih i okrijepili Tijelom Kristovim. U akciji pomoći siromašnima i potrebitima u nevolji volonteri su pohodili tridesetak obitelji i tom prigodom im darovali najnužnije živežne namirnice. Sredstva su osigurana iz «škrabice za Caritas» i prilozima dobročinitelja.

Volonteri Caritasa Župe sv. Leopolda Mandića, na čelu s voditeljem Pepinkom Justament, posjetili su u četiri dana sedamnaest bolesnih i najsiromašnijih obitelji u svojoj Župi. Zadržali su se u svakoj obitelji po sat vremena i u razgovoru i pomoći u kući stvorili im trenutke radosti i ljudske blizine, svjedočeći civilizaciju ljubavi utemeljenu na Isusovim rijećima: «Što god učiniste jednom od najmanjih, meni učiniste». Župnik Vjekoslav Marić također je obišao starije osobe, pojedine izmirio s Bogom i tako im darovao mir.

Siromašne pohodio i biskup

U tu se akciju osobno uključio i sam biskup Antun Škvorčević koji je posjetio

obitelj Marije i Milana Prispilović koja ima dvanaestero djece, a koja živi od dječjeg doplatka, socijalne pomoći i pomoći Caritasa. Majka Marija izrazila je radost što je njihov dom posjetio biskup kazavši da je to za njih velika čast. Biskup je također pohodio i prognanu obitelj Franje i Anice Galić u Požegi koja živi od 700 kuna mirovine, od čega polovicu potroši na plaćanje podstanarstva.

– Hvala dragome Bogu i svima u Crkvi. Svaka pomoć mi dobro dođe, posebno smo sretni što svakodnevno dobivamo hranu iz Caritasove kuhinje – kazala je Anica Galić.

Ovoj obitelji kao i Mijatu Rašiću, kojeg je također biskup posjetio, Caritas svakodnevno donosi topli obrok iz svoje kuhinje.

Osim tople ljudske riječi i svjedočenja ljubavi Isusa Krista biskup je sve koje je obišao i prigodno darivao.

– Smatram da je potrebno da i župni volonteri posjete te ljudi, a ne samo da se donese hrana i da se sve to skupa rješava na materijalnoj osnovi. Kroz posjete i razgovor s tim ljudima potvrđuje se njihovo dostojanstvo, iskazuje im se ljudska blizina i izgrađuje određeni međuljudski odnos. A onda i ono materijalno nastojimo pomoći koliko je moguće i sve to kao sastavni dio našeg Biskupijskoga euharistijskog kongresa jer Kongres nije zatvaranje nas samih u euharistijsku zajednicu nego se euharistijska zajednica nastoji na dinamizmu Isusove ljubavi nahraniti kako bi bila sposobnija živjeti njegov odnos prema čovjeku – objasnio je razloge pohoda karitativenih djelatnika i volontera potrebitima.

